

ACSAI ROLAND

Ki áll most mögötte?

mesterem, Tandori Dezső emlékére

Az az ablak, ami mögött te...
Vajon ki áll most mögötte?
Milyen mögöttes tartalom,
kinek-minek a híja
nem gondol, vagy gondol
a nyárra vagy az őszre,
amíg kint puszta önszorgalomból
hőség van, vagy szél tombol,
és valami hívja
nagyon?

Vajon te állsz ott, Dezső,
mint egy nyárfa
borzongó árnya
télen,
szomjan és étlen,
s csak nézed, hogy hó hullik-e vagy eső
arra a sírra,
a tiédre?
Miért ne?

Az égi járdasziget
nem lakatlan.
Felhőtartályok hoznak hűtővizet
forróságunkra
lassan,
lent az utca
kietlen-kies.

Adódik-e alkalom,
hogy találkozzunk még vajon?
Lehet.

De már *csak* ott,
ha kevés ez, ha sok.
S milyen alakban?
Ebben vagy abban?
Egykor vagy majdan?
Halljam!

Persze, mit hallanék,
ha le van némítva az ég,
és ami elfogy
ma, rég:
a maradék?

Merthogy...
De nincs folytatás.
Se távozás, se maradás,
se... se...
Csak egy régi
ablak égi
üvege,

látod,
mit a szél fúj,
nekem már csak te állsz ott,
innen és túl.

ERNŐ ÚR, MÉ,
EZ NINCS, HOGY
CSAK NÉZTEK KI AZ
ABLAKON, ÉS MOST
KIRTÉLESEN MEGHA-
LON, ÉS EZ NINCS
NINCS, NEM LÁTHIK, N
EM LÁTOM, ILYEN NI
NCS NEM LEHETNE ME
GHALNI, HIÁBA MÖNÜ
IS ÉLNI, DE MEGHAL
NI NEM LEHETNE.